

לאמר. ואמרו מארי מתניתין, לית צו אלא עבודה זרה. על האדם, זה שפיכות דמים. לאמר, זה גלוי עריות.

ובצווי דא הוו פחדא יצר הטוב ויצר הרע. לבתר דעבר יצר הרע על צווי דקודשא בריך הוא, גזר עליה מיתה. אמר, מה אעבד, אם אנא אימות איהו נטיל עבד אחרא. דייצר הרע איהו עבד, ובת זוגיה שפחה, ואתריה ירית ליה ההוא עבד.

מה עבד, אזל איהו ואתתיה, לפתאה לאדם ולאפתתיה דסטרא טבא. בת זוגיה דייצר הרע לילית, פתי לאדם דאיהו יצר הטוב, ובגינה איתמר (שם ג יב) האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ. ויצר הרע פתי לחוה, וגרמו לון מות.

בגין דא, קודשא בריך הוא אפשיט לאדם דאיהו יצר הטוב מגופיה בגין עדן וממלבושו, ליה ולאפתתיה, הדא הוא דכתיב, (שם ג ז) וידעו פי ערומים הם. וגירש לון מגן עדן, הדא הוא דכתיב, (שם ג כד) ויגרש את האדם. את, בת זוגיה עמיה.

ונחית לון לשבע ארעין, דאינון: גיא. נשיה. ציה. ארקא. ארץ. אדמה. תבל. עבד תיובתא, הוה מצפצף ועולה. ועם כל דא הוה ערום בלא לבוש הוא ואתתיה.

מה עבד קודשא בריך הוא. אייתי ליה בגלגולא באברהם, ולאנתתיה בשרה. וקודשא בריך הוא הוה מלבן ליה בכורא דכספא, דאיהו מעורב באבר, דאיהו עופרת, מיד דארמי ליה בנורא, אתלבנא פספא, ואפיקת זיהמא, דאיהו עופרת לבר, וכגוונא דא אתלבן אדם באברהם. ואפיק מגיה זיהמא לבר, ודא ישמעאל, דאיהו זיהמא דהטיל חינוא בתוה.

לבתר אתגלגל ביצחק, בת זוגיה דאדם, ואסתמק בנורא, ואפיק זיהמא לבר, ודא עשו. וסומקא דיליה פדמא דשחיטה. ובגין דאתגלגל נוקבא ביצחק, אתקרי שמאל נוקבא.

לבתר עאלו תרווייהו ביצקב ובת זוגיה, ואפיקו מגיה זרעא. וגוונא דיליה הוא ירוקא דיליה דסתרא. ודא איהו (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

עיינין אוכמין חשוכין, תמן לילית, דאיהי חשוכא אפילה, פתיא אוכמא ועיינין אוכמין עקימין, ודאי תמן שבתאי, דעליה אתמר (משלי ג לג) מארת ה' בבית רשע. דההוא גוון חשוף, שליט על גוונין אחרנין. ולמאן דאסתפל ביה לילית או שבתאי באילין עיינין, מארה ועניותא